

chce být syntetickým časopisem mezinárodní moderní kulturní tvorby. Jeho obsahem bude prostě život moderní tvorby, zrod nových forem, vítězství vynálezů a napětí experimentů. Chce být prospektem idejí, které se realizují, i těch, které dosud nejsou či nemohou být realizovány, reportérem z pracoven a ateliérů, kde krystalizují návrhy a formy nových životních hodnot, ukazovatelem výsledků souborné produktivní práce budující nové podmínky kultury, chce být věstníkem ze všech oborů tzv. uměleckých i naučných, zkrátka celistvým a úplným panoramatem světa a atlasem poezie.

ReD, chtěje být skutečně syntetickým listem moderní kulturní tvorby, chtěje spolupůsobit účinně při vytváření nových estetických, vědeckých, sociálních i životních forem, nemůže přirozeně omezovat svůj zájem a svou aktivitu na jednu složku této univerzální a kulturní práce, např. na estetickou tvorbu, na „umění“, nýbrž musí být bilancí ze všech oborů moderní produktivity: za produktivní práci bude ovšem pokládat toliko onu, která v dané chvíli odpovídá maximálním požadavkům soudobého života a soudobého člověka, která je zkrátka rekordem.

ReD chce být manifestací a zároveň propagací moderního ducha — centrálou, v níž se sbíhají zprávy mezinárodní kulturní práce, která chce přeměnit a rekonstruovat svět a vytvořit nové podmínky života a práce na základě organizace

společnosti, orientované k spravedlivé a racionální hospodářsko-sociální a civilizační rovnováze. ReD chce být spolupracovníkem všech konstruktérů nového lidského vesmíru, spolupojovníkem sociální revoluce, která, přemodelujíc tvář země, zasazuje tvořivou práci v nový životní organismus, v mladou strukturu socialistického života. Nová kulturní tvorba není toliko náčrtkem a předobrazem budoucích možností, které by se staly konkrétnem a skutečností teprve uprostřed nových sociálních poměrů, nýbrž je spolupracovníkem revoluční společenské metamorfózy. Jenom ta práce má lidskou závažnost a obecnou kulturní hodnotu, která neustrňuje v úzkém odbornictví, ale neztrácí nic na své exaktnosti a dokonalosti dovede vidět celý obzor života, je si vědoma svých souvislostí s ostatní odbornou, dělnickou a společenskou prací a s pohybem soudobého života, jenom ta práce je kulturním činem a svrchovanou tvorbou, která má své revoluční perspektivy.

Stanovisko ReDu je dáno stanoviskem Svazu moderní kultury Devětsil, jehož náš list je orgánem. ReD bude tedy především vzorníkem a sborníkem

konstruktivismu a poetismu.

Teoreticky i prakticky ukáže smysl, poslání a výsledky těchto metod myšlení, tvorby a života. Vynasnaží se o vyjasnění těchto pojmů a tendencí, bude demonstrovat nové, modernímu duchu a modernímu člověku odpovídající útvary estetické, technické, vědecké i sociální.

Rozpětí aktivního zájmu našeho listu je dáno asi těmito hesly, kolem nichž bude shromažďovat svůj materiál:

poezie, literatura, hudba, tanec, divadlo, music-hall a cirkus, obrazy a sochy, film a foto, estetika, filosofie, psychologie, architektura a urbanismus, technická kultura, hygiena, fyzická kultura, průmysl a organizace práce, sociologie, socialismus a třídní boj, SSSR, události a obrazy ze světa, žurnalistika a zpravodajství, agitace a reklama, typo- a polygrafie, dokumenty a zprávy.

Vypočítavše hlavní body redakčního programu, nemusíme

vyjmenovávat seznam spolupracovníků, jejichž okruh nebude omezen toliko na členstvo SMK Devětsil. ReD bude otevřen všem, jejichž práce je účastna hnutí, které dává nový tvar životu a nový smysl dějinám přítomnosti a všem dílům, oživeným moderním duchem. ReD bude prostě zjišťovat fakta modernosti, kontrolovat pracovní hypotézy, revidovat aktuální problémy.

ReD povede přesnou demarkační čáru mezi moderní tvorbou a starými, hynoucími formami. Uvede čtenáře k jádru aktuální práce, nakreslí její perspektivu, uváží pro a proti všech řešení, návrhů, teorií a hypotéz. Bude indikátorem dobového napětí a tvůrčí energie a manifestem modernosti.

ReD je rudým signálem přicházející nové epochy kultury.

Kubismus byl výsledkem tradičního malířství, jež dělilo malbu na figurální, krajinářství a nature morte s rozdílem důkladnosti v popisném. V podstatě byl novou metodou a technikou zobrazování. Klam optické perspektivy nahradil klamem reality rozložené do prostoru. Vcelku se díval na obraz modelem. Formy obrazu kryly se s podobou reality, a kde nebylo této možnosti, vznikala deformace. Analýza reality vedla k jejímu zrcadlení a duplikátu. Kubismus otáčel realitou, místo aby uvedl v pohyb imaginaci. Když dospěl maxima reality, shledal, že nemá křídla. Oči, jež se znenáhla stávaly senzitivními, šilhaly neustále k obzoru svého původu, proto následoval nelogický návrat „k přírodě“. Přesto dal *kubismus malířství neomezené možnosti*.

Artificielismus přichází s obrácenou perspektivou. Nechá-vaje realitu v klidu, *usiluje o maximum imaginativnosti*. Aniž manipuluje realitou, může se jí neustále těšit, nemaje ambicí porovnávat čepici klauna k tělesu, jež sice nemá jiného půvabu než abstraktní neomylnost, která však stačí k ukojení básníků zběhlých v mystifikacích. Zrcadlo bez obrazu. Artificielismus je *ztotožněním malíře a básníka*. Neguje malířství jako pouhou formovou hru a zábavu očí (bezpředmětné malířství). Neguje malířství formově historizující (surrealismus). Artificielismus má abstraktní vědomí reality. Nepopírá existenci reality, ale neoperuje s ní. Jeho zájem je soustředěn na